

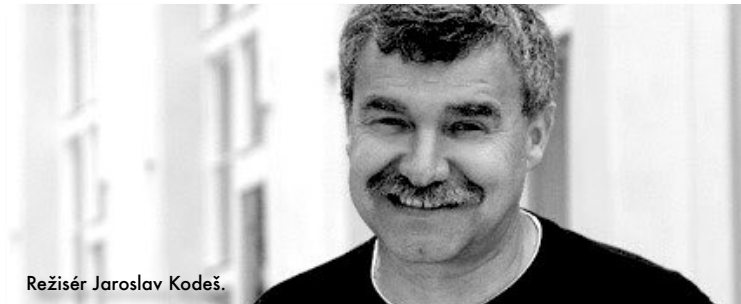

Listy podzimní

DENNÍ ZPRAVODAJ 40. ČESKOLIPSKÉHO DIVADELNÍHO PODZIMU I 14. 10. 2016

„Přikryj mne dnešními novinami, anebo čimkoli, co šustí. Chci spát a nechám si zdát, že kolem je listí podzimní.“
M. E. Kyšperský

Rozmarné léto nás oslovilo neuspěchaností a pohodou

Režisér Jaroslav Kodeš.

rozhovor / Rozmarné léto

Rádobydivadlo Klapý se těžké knižní předlohy nezaleklo a pustilo se do divadelní inscenace. Výsledkem je hra s precizními hereckými výkony, hravou scénou a především milým příběhem. O složitostech přípravy inscenace, Vančurově knížce a o tom, co může Rozmarné léto nabídnout generaci 21. století, jsme si povídali s režisérem inscenace Jaroslavem Kodešem.

Nebál jste se na začátku srovnání s legendárním Menzelovým filmem?

Nebál. Rádobydivadlo pro své inscenace často využívá filmové předlohy (Bergmann, Forman, Menzel). Ale jde přeci o témata, která vás v předloze zaujmou. A jejich zpracování na jevišti podléhá úplně jiným zákonitostem a postupům, než používá film.

Pro knihu je charakteristický velmi složitý jazyk. Jak jste se s tím vypořádali?

Jazyk Vančury je složitý, ale také velmi krásný, obrazný a humorný. Však také řada inscenací akcentovala, tematizovala především jazyk této novely. A příběh nebyl tolik důležitý. My jsme se snažili vyvážit jazyk

s dramatickostí příběhu. Příběh je pro nás stejně důležitý.

Jako rozhlasový režisér jste radil hercům nějaké figle, jak se s textem popasovat?

Figl byl v tom, že jsme se snažili v každé replice, v souvětí najít ten správný logický důraz odpovídající situaci, ve které se dotýká postava nachází. A neprznit přitom jazyk. Trochu dřina pro herce, kteří se učí text role jen po obsahu.

Co nabízí Vančura a Klapý lidem v dnešní uspěchané době?

Rozmarné léto nás dědky (tak se o nás spontánně vyjádřila jedna mladá divačka) oslovilo právě neuspěchaností, pohodou, špetkou nostalgie za prchajícími léty, báječným humorem, ale i poznáním, že nejsme zdaleka sami, kdo si za ta dlouhá léta odnáší nejeden šrám při plnění si svého snu. Snad to není málo i pro diváka 21. století.

Na monodramatu je nejlepší, že soubor se sejde vždy vás

Režisér, spisovatel a herec Jaroslav Střelka.

rozhovor / Zahraj ty Ejsíky!

Stejně jako je principálem amatérského souboru z České Kamenice, je Jaroslav Střelka principálem vlastních her, pěti monodramat. Ty si sám píše, režíruje, dělá scénu, sám hraje. Kromě toho je oblíbeným pedagogem a moderátorem. Program Podzimu obohatí jeho úspěšná hra Zahraj ty Ejsíky!, ve které vypráví příběh těžkého osudu rockerů za minulého režimu.

Co je nejlepší na tom, když hraje sám?

Já si jakékoliv hraní, i to sólové, pokaždé velmi užívám. Ale na přípravě monodramatu je nejlepší, že se soubor sejde ke zkoušce vždy kompletní a vždy včas a je tam tak dlouho, jak potřebuji. A v případě mých one man show

je vždy přítomen pokaždé i režisér. A i další složky divadla, jako scénograf a dramaturg, také vždy spolupracují, jak potřebuji.

Jak se učíte takové velké množství textu?

S každým textem pracuji asi dva roky do premiéry (včetně příprav, psaní, úprav), ale zkoušení

i s učením textu trvá asi půl roku. Pokaždé mě překvapí taková ta tvrzení, že když jsem si to vymyslel a napsal sám, tak že to snad musím dávno umět.

Vaše hry byly vždycky úspěšné, zdá se ale, že „Ejsíky“ dosavadní hry převyšují. Čím to je?

Asi jsem oslovil určitou generaci, která se tím cítí být zasažena. A někteří se dokážou s příběhem téměř ztotožnit. Stává se, že mi po představení chodí děkovat pánové, tátové obřích těl, dlouhých vousů a s neskrývaným dojetím.

Budou hře rozumět i „nerockeři“?

Určitě, už proto, že té rockové hudby tam zase tolik není. Ono tu jde také o výpověď o jisté době, která mě ovlivnila a se kterou se až zpětně vyrovnávám. A ono „rockerství“ je tu spíše „kostým“.

Hlasy diváků

„Říkali nám, že při sezení na jevišti bývá teplo, a přitom já jsem měla celou dobu zimnici.“

„Když mě během hry chytila Susan za kotníky, abych jí pomohla, chtěla jsem ji chytil a nepustit zpátky.“

„Úplně jsem zapoměl, že jsem v divadle.“

„Naprosto mě to vcuclo.“

„Po včerejší radosti až na kost přišla další věc, co se vám dostane až na kost.“

„Teda, vy mi dáváte!“

„Brrrrr. Ach. Ouvej. Děkuju.“

„V jeden okamžik jsem opravdu netušila, co se děje. Kdo z nich je ten blázen. Byla jsem neuvěřitelně napnutá!“

Diváci ke včerejšímu představení Veroničin pokoj

Hlas souboru

„Hrálo se nám v České Lípě skvěle. Moc se nám tu líbilo, protože máte úžasný divadlo a úžasný zázemí. Nebývá úplně zvykem, že se kolem točí parta lidí, kteří jsou ochotní pomoci a ještě se u toho usmívat a jsou milí. Takže to pro nás bylo opravdu hrozně příjemné. A máte skvělé diváky. Smáli se tam, kde se měli smát, a jinak byli soustředění a skvělí. Úžasně dlouho tleskali. Jakmile se totiž začalo tleskat, tak jsem si musela fakt urgentně odskočit. Když jsem vyšla ze záchoda, tak pořád tleskali.“

Za soubor Navenek Kadaň režisérka Tereza Gvozdíáková

Čtvrtek plný napětí vyprodal představení

reportáž ze včerejšího dne

Třetí den bývá kritický. To se však nepotvrdilo na výročním Českolipském divadelním podzimu a svá výborná představení odehráli novoborští i kadaňští ochotníci.

Dopoledne se diváci ze základních škol přenesli do Foglarových Stínadel a spolu se souborem Nopod' z Nového Boru pátrali po tajemství Tleskačova deníku. Věrně vyvedená inscenace oblíbené knihy Záhada hlavolamu, pracující na jevišti mimo jiné s magií stínohry a tematizující motiv přátelství, žákům škol ve dvou plných školních představeních ukázala bez jakékoli nadsázky a s láskou ke knižní předloze, v čem tkví síla Foglarovy knihy.

Ze zákulisních řečí můžeme prozradit, že pro herce přitom dvojpredstavení nebylo vůbec jednoduché. Zvláště, když Losna při volbě Velkého Vonta málem

Vyprodané představení na arénu za zataženou oponou přivodilo většině diváků mrazivý zážitek. Naturalistický thriller odehrávající se v jedné místnosti nedovolil publiku takřka po celou dobu ani

Záhada hlavolamu souboru Nopod'

vydechnout. Krom pár míst, kdy bylo režijně povoleno zasmát se plánovaným vtipům, které odlehčily jinak umně vybudovanou tíživou atmosféru.

Neprofesionální soubor z Kadaně se nejen díky tomu dočkal při závěrečné děkovačce zasloužených ovací. Udělat kvalitní thriller na divadle je kumšt. Když jste navíc amatérský režisér bez

Aplaus pro Divadlo Navenek Kadaň a inscenaci Veroničin pokoj.

nezvládl vyndat ježka z klece. „Špatně jsem si ho přednastavil. Místo plánovaných deseti vteřin jsem ho lovil asi půl minuty. Přestával jsem tomu věřit. Navíc jsem viděl kolegy v zákulisí, jak se mohou potřáhat smíchy,“ řekl protagonista Štěpán.

Napětí s dávkou divácké nejistoty pak v podvečer dovedl k dokonalosti soubor Navenek z Kadaně, který představil v komorním prostředí s publikem na jevišti hru Iry Levina Veroničin pokoj.

zkušeností a tímto titulem debutujete, je to skutečně velký počín. Jestli se souboru letošní rok nepovedlo dobýt Jiráskův Hronov, pak pod režijním vedením Terezy Gvozdíákové se jim to jistě v brzké době povede.

Krásný dotaz po konci představení do pléna organizátorů mluví za vše. „To byli profesionálové, nebo amatéři?“ Na to snad jen odpovědět – byl to jeden ze souborů z programu Divadelního podzimu.

Proč přijít i zítra?

Kristýna

„Bijte Němce, bijte ho! Mrazivé chladné a groteskně pokroucené čtení o temné české historii. Povinné pro ty, kteří žijí v Sudetech!“

sobota 15. 10. 16:00
Smíření

„Letem světem odsunem čili tahle země není pro skopčáky – inscenované čtení v kabaretním duchu v salónku divadla.“

Kristýna

„Skvělé představení plné humoru, s hravou scénou a jedním neuvěřitelným cvokem. To je ta pravá oddychovka na sobotní večer. Na generálce jsem se opravdu pobavila!“

sobota 15. 10. 19:00
Commedia à la carte

„Premiéra pořadajícího souboru náhodně poskládaná z jídelního lístku Commedia dell'arte.“

Navenek Kadaň při diskuzi v salónku.

SMS SOUTĚŽ

„Jak se jmenuje pes ve spotu Divadelního podzimu?“

Odpověď na soutěžní otázku zašlete formou SMS* na telefonní číslo 606 915 179 ve formátu ODPOVĚĎ, VAŠE JMÉNO.

Ze správných odpovědí vylosujeme jednoho výherce, který získá publikaci To jsme my!. Losování proběhne cca 20 minut po konci představení v salónku divadla před diskuzí se souborem.

*SMS zaslané během inscenace budou automaticky vyřazeny z losování.

Diváci při Veroničině pokoji.

Veroničin pokoj.

Návštěva souboru Exil Pardubice.

NÁSLEDUJÍCÍ PROGRAM

SO 15. 10. | 14:00 | PRO DĚTI A DOSPĚLÉ

► **KAŠPÁREK V ROHLÍKU: KABARET**

55 MIN | 140 Kč

SO 15. 10. | 16:00 | TRAGIKOMEDIE

► **SMÍŘENÍ**
DIVADELNÍ STUDIO D3,
KARLOVY VARY
60 MIN | 80 Kč

SO 15. 10. | 19:00 | KOMEDIE

► **COMMEDIA A LA CARTE**
DIVADELNÍ KLUB JIRÁSEK,
ČESKÁ LÍPA
80 MIN | 120 Kč

SO 15. 10. | 21:00

► **I CAN'T GET NO – ČESKOLIPSKÁ SATISFAKCE**
KŘEST KNIHY V RESTAURACI
WILDCOOK V KD CRYSTAL;
ŽIVÁ HUDBA

VŽDY CCA 20 MINUT PO KONCI VEČERNÍHO PŘEDSTAVENÍ NÁSLEDUJE V SALÓNKU DIVADLA DISKUZE SE SOUBOREM.